

navnlig overfor en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), om en Mulighed for, at Staten overtog hele Importen af Korn og Foderstoffer, at det maatte overvejes. Derigennem har den højtærede Indenrigsminister klart og tydeligt indrømmet, at der virkelig her er noget, som bør overvejes, at vi paa ingen Maade er kommet til Ende med de Overvejelser, som bør anstilles. Den højtærede Indenrigsminister er altsaa selv ganske klar over, at han ikke saaledes uden videre kan ordne et saa stort Forhold som dette, at Regeringen nu skal tage Foderstofimporten i sin Haand, uden at der træffes vidtgaende Forberedelser, og uden at Sagen drøftes med rette vedkommende. Det, vi hævder, er dablet, at rette vedkommende i første Række er den danske Rigsdag. Jeg skal derfor slutte med at sige, at naar Regeringen saa ganske afviser vor Dagsorden, der, som jeg gentagne Gange har paavist, paa ingen Maade kan anses for andet end en Godkendelse af Regeringens Standpunkt og et Tilbud om Folketingets gode Medvirken til denne Sags videre Gænge, har Regeringen for det første derigennem afvist et Tilbud fra de andre Partier om en saglig Drøftelse af Spørgsmaalet om, hvorledes Landet bedst kan forsynes med Brødkorn, og har desuden ønsket at forvandle denne Sag, der paa den ene Side drejer sig om et saa vigtigt Æmne og paa den anden Side har yakt Misfornøjelse i saa vide Kredse og af mange føles som en Retskrænkelse, til en ren partipolitisk Triumf for det nuværende Ministerium.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skylder at svare paa et Par Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte den Opfattelse, at jeg havde bebudet Tilbagebetaling af Maksimalprisen for visse Egne af Jylland. Det beror paa en Misforstaaelse. Mit Standpunkt er netop, at Maksimalprisen maa opretholdes, men jeg har sagt, at der i visse Dele af Jylland kan være visse Landejendomsbesiddere blandt de udelukkende rugproducerende, som kan være særlig daarligt stilled. Jeg er villig til at foreslaa, at der for hver Tønde Rug, der eksproprieres hos dem, tilbydes dem Majs i Stedet for. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg ikke kan tilbyde Majs for Rug til de Landejendomsbesiddere, der allerede har erhvervet Majs til lavere Priser. Jeg har ved de Meddelelser, som Jydsk Andels-Foderstofforretning har stillet

til min Disposition, godtgjort, at der er solgt 100,000 Tdr. Majs til Levering i denne, næste eller næstnæste Maaned til en Pris af indtil 19 Kr. 50 Øre. Der vil ingen Foranledning være for mig til at mene, at Maksimalprisen stiller de Landejendomsbesiddere særlig ugunstigt, som har købt denne Majs. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Majsen skal jeg blot endnu en Gang gentage, at hvis et saadant Tilbud skulde blive stillet og modtaget, maatte det forstaas saaledes, at Majsen skulde byttes med Rugen, hvad enten Rugens Pris gik op og Majsens ned eller omvendt. Jeg nævner dette, fordi det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) — det gentager jeg — har gjort den Tanke, som oprindelig var fremme hos mig, og som ogsaa blev næret af nogle Medlemmer af den overordentlige Kommission, nemlig at sætte Rugens Maksimalpris i Forhold til Majsens Pris, umulig, idet det ærede Medlem udtrykkeligt sagde, at hvis Majsen gik ned i Pris, og Rugen i Amerika steg i Pris, vilde han ikke vide af noget Forhold mellem Majsens Pris og Rugens Maksimalpris. Det er denne Udtalelse og den øvrige Paastand om, at man ikke vilde finde sig i en saadan Maksimalpris, men afvente en Ekspropriation, der gjorde det nødvendigt for mig at lade foretage en Vurdering ved en Ekspropriationsforretning forud for Maksimalprisens Fastsættelse.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) udtalte, at den Omstændighed, at Maksimalprisen er sat efter Vurdering, hemmede Vurderingskommissionens senere frie Skøn. Men dette Synspunkt ført videre betyder, at det overhovedet skulde være umuligt at fastsætte en fast Maksimalpris. Dette Synspunkt betyder, at hvis man ikke paa et bestemt Tidspunkt, efter at have konstateret en Vares Værdi, kan sige, at dette er den højeste Pris, hvortil denne Vare maa sælges, selv om andre Forhold skulde betinge en højere Pris, kan Begrebet Maksimalpris overhovedet ikke opretholdes. Det er en ganske særegen Lære, som det ærede Medlem her fremsætter, og som ikke andetsteds har været hævdet. Overalt har man haft den Opfattelse, at den Stilling, hvori Verden for Øjeblikket befinder sig, kan saavel i neutrale som i krigsførende Lande medføre Fastsættelse af Maksimalpriser, som saa bliver staaende.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte en Del Betragtninger over Hensigten med Forespørgselen og den-